

Söössöö

2/22
53. VUOSIKERTA

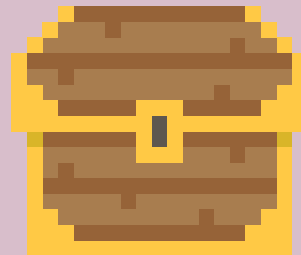
AALTO-YLIOPISTON SÄHKÖINSINÖÖRIKILTA RY

Sisällys

Pääkirjoitus	3
Puheenjohtajan tervehdys	4
Otaniemi kehittyä ja tiivistyy	5
Chilin kasvatuksen ABC ja 101 - part 2	8
Technic Thursday: Nousu ja Uho	11
Perinteet, vuosisata killan historiaa	13
Helteinen fuksivuosi	17
Sammakkopalsta	20
Hirven puuhanurkka	23
Sössö testaa: Sugoi Arcade	25

Sössö

2|2022

53. vuosikerta

Julkaisija

Aalto-yliopiston

Sähköinsinööriilta ry

sahkoinsinoorikilta.fi

Postiosoite: PL 15500

00076 Aalto

Päätoimittaja

Aino Suomi

aino.suomi@aalto.fi

Toimitus

Emmaleena Ahonen

Elias Hirvonen

Olli Komulainen

Ville Lairila

Juuli Leppänen

Jarno Mustonen

Aaro Rasilainen

Sasu Saalasti

Pinja Salo

Tuukka Syrjänen

Aleksanteri Vesala

Taitto

Elias Hirvonen

Juuli Leppänen

Sasu Saalasti

Aino Suomi

Jonna Tammikivi

Vierailevat

Aaron Löfgren

Mikko Suhonen

Karoliina Talvikangas

Kannet

Elias Hirvonen

Sasu Saalasti

Aino Suomi

Jonna Tammikivi

Grafiikat

Elias Hirvonen

Sasu Saalasti

Aino Suomi

Jonna Tammikivi

Kuvat

Arkkitehtitoimisto A-Konsultit

Elias Hirvonen

Killan Arkisto

Toni Lyttinen

Aaron Löfgren

Maanmittauslaitos

Kalle Petäjäaho

Aaro Rasilainen

Sasu Saalasti

Suomen ilmakuva Oy

Tuukka Syrjänen

Karoliina Talvikangas

Jonna Tammikivi

Paino

Picaset Oy

100 kpl

Palaute ja Verkkolehti

sik-sosso@list.ayy.fi

sosso.fi

ISSN

ISSN-L 0785-1707

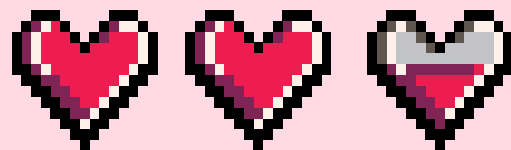
ISSN 0785-1707

(Painettu)

ISSN 1798-1727

(Verkkolehti)

Pääkirjoitus

Kuva: Sasu Saalasti

Tervehdys lukija! Pimeneviin iltoihin on vaarallista käydä yksin, ota tämä lehti mukaasi!

Kulunut vuosi on ollut kaikin puolin historiallinen. Ensinnäkin pitkän odotuksen jälkeen pääsimme vihdoinkin juhlistamaan 100-vuotista (nyt jo 101-vuotista) sähköinsinöörikiltaa erinomaisen huikein juhlameinoin vuosijuhlilla. Kiitokset kaikille, jotka ovat tehneet töitä juhlien järjestämiseksi, ylipäänsä koko SIK100-tiimille.

Lisäksi tänä vuonna meillä on myös ilo juhlia teekkariuden 150-vuotista taivalta. On ollut ilo nähdä, kuinka paljon SIKläisiä on ollut mukana järjestämässä myös kyseistä projektia. Itsekään en ole pystynyt välttämään osallistumista juhluvuoden humuun, sillä olen viettänyt kuluvan vuoden myös historialehden toimituksessa. Vuoden aikana olen oppinut selailtuani toisinaan miltei 100 vuotta vanhoja lehtiä ja muita julkaisuja, miten tärkeä rooli erilaisilla tekkarijulkaisuilla on yhteisömme historian talletuksen kannalta, ja toisaalta miten erinomaisen uniikin katsauksen lehdet tarjoavat menneiden tekkariipolvien maailmaan; mistään muualta ei pääse lukemaan, minkälaista keskustelua käytiin sääntömuunnoksista, tai mikä kilta oli voittoisa urheilukisoissa? Minkälaisia aatteita tekkareilla oli elokuvista ja mitä tapahtui, kun vanhemmat tieteenharjoittajat koittavat soluttautua fuksien labrakurssille? Kaikki tämä ja paljon enemmänkin on tallentunut tekkareista myöhemmille tekkarisukupolville luettavaksi.

Myös Sössö ei ole päässyt karkuun historiaa, vaan toimitus on joutunut nostalgian pyörteisiin. Nopeasti kehittyvän teknologian ansiosta melkein puhki pelatun lapsuuden konsolipelin tai vaikka vanhan kasetin löytäminen saattaa kuljettaa suoraan menneisiin aikoihin ja paikkoihin. Onkin mielenkiintoista huomata, miten

paljon teknologia muokkaa kokemuksiamme ja kuinka jopa tunteellinen suhde joka-päiväiseen teknologiaan muodostuu. Olemme toimituksen kanssa ammentanut tästä nostalgian voimasta inspiraatiota tämän lehden teemaan ja tarjoilemme annoksen nostalgiaa, historiaa ja juttuja, mitä voi sitten myöhemmin muistella lämmöllä näiden kansien sisässä.

Sössön toimitus onkin paiskinut taas paljon töitä toimittaakseen lehden taas käsiisi. Siitä ja sen lisäksi koko kuluneesta vuodesta suuri kiitos toimitukselle 2022! Teidän kanssanne on ollut ilo tehdä töitä kuluneena vuonna. Vielä viimeiset tsemppit loppuvuodelle! Tehdään historiaa.

Hyviä lukuhetkiä!

Aino Suomi

Puheenjohtajan tervehdys

Talvi sekä vuoden-
vaihteen lähesty-
minen ovat jälleen
kerran päässeet yl-
lättämään, kun illat ovat pi-
mentyneet ja talvitakin tarve
on hiljalleen kasvanut. Tal-
ven tulosta kertoo myös uu-
den puheenjohtajan valinta!
Tämä onkin hyvä herätys sii-
tä, että oma puheenjohtaja-
kauteni alkaa myös lähestyä
loppua. Onnekseni voin kui-
tenkin todeta, että on tähän
vuoteen jo tässä vaiheessa
mahtunut valtavasti hienoja
ja unohtumattomia hetkiä,
suuria tapahtumia ja uusia
ystäviä. Ja vaikka ajallisesti
vuosi alkaa käymään vähiin,
riittää tänä vuonnakin vielä paljon hetkiä joi-
ta odottaa!

Korona on ollut hallitsevana aiheena niin kil-
lassa, Suomessa, kuin maailmallakin viimei-
set vuodet. Muistan monesti ajatelleeni ko-
ronan pahimpina hetkinä, kuinka absurdilta
tulee tulevaisuudessa tuntumaan ajatus sii-
tä, että olemme todella eläneet eristyksissä
toisistamme, mitään fyysisiä tapahtumia ei
ole voinut järjestää ja kuinka erikoinen tilan-
ne oli maailmanlaajuisesti. Tällä hetkellä ai-
nakin minulla alkaa jo olemaan tuo fiilis ja on
vaikea kuvitella, että tässä vaiheessa enää pa-
lataisiin tapahtumakieltoihin tai muihin ra-
joituksiin. Tänä vuonna onkin isona teemana
ollut paluu takaisin normaaliin arkeen, perut-
tujen/siirrettyjen tapahtumien kokemiseen
ja myöskin uuden normaalin löytämiseen.

Tässä seuraavaksi muutamia nostoja tämän
vuoden varrelta merkittävistä hetkistä, joita
olemme taas saaneet kokea yhdessä rajoitus-
ten poistuttua. Keväällä päästiin viettämään

Wappua normaaleissa olois-
sa, SIK voitti 50h Julkku-ska-
ban, kilta siirtyi Wappuaat-
tona lautalla katsomaan
Mantan lakitusta, killalle
valittiin uusi kunniajäsen ja
hallitus voitti köydenvedos-
sa KIK:n hallituksen.

Tietenkään unohtamat-
ta, että Potentiaalinen Tasa-
us 100 -juhla päästiin viimein
järjestämään, täten päät-
tään 2,5 vuotta kestäneen
SIK100-vuoden. Ja nyt taak-
sepäin katsoessa aikamoi-
nen "vuosi" se olikin. Mat-
kalle kyllä mahtui monia
mutkia, mutta myös suu-
ria onnistumisia. Huipen-

nuksina juhlille oli Ilkka Aaltonen luonut
sinfoniaorkesterisovituksen SIK-hymnistä,
sekä SIK100-toimikunta oli keksinyt silliksen
päätteeksi tilata Suomelle maailmanmes-
taruuden jääkiekossa, jolloin päästiin koko
Suomen voimin juhlimaan PoTa100-silliksen
jatkoja! Iso hatunnosto kaikille tätä juhlaa ja
juhlavuotta järjestämässä mukana olleille!!

Eikä tämä varsinainen juhlien vuosi ei ole
vielä päättymässä, sillä vain muutaman vii-
kon päästä pääsee Otaniemi juhlistamaan
Teekkariuden 150-vuotista taivalta, 150. Teek-
kariperinnejuhlan merkeissä! Teekkariperin-
neviikoilla on lisäksi luvassa paljon muutakin
ohjelmaa, jonka myötä päästään fiilistele-
mään kulunutta juhlavuotta.

Lopuksi haluaisin vielä toivottaa kaikille mitä
mahtavinta loppuvuotta, sekä tsemppejä tu-
levalle hallitukselle ensi vuoden haasteisiin!

Mikko Suhonen

Puheenjohtaja

Otaniemi kehittyy ja tiivistyy

Teksti: Jarno Mustonen

Kuvat: Suomen ilmakeku Oy, Maanmittauslaitos, Arkkitehtitoimisto A-Konsultit

Vuonna 2010 syntynyt Aalto-yliopisto alkoi tuomaan lisää opiskelijoita ja tieteentekijöitä Otaniemeen, kun uuden yliopiston toiminnot päätettiin keskittää kokonaisuudessaan alueelle. Moni paikka on tiivistynyt ja lisää tilaa rakentamiselle raivataan edelleen. Onko kehityksestä jotain hyötyäkin vai joutuuko tulevaisuuden opiskelija elämään tiivistä asfaltoidussa Otakaupungissa?

Kun mä fuksina tänne taapersin, oli vuosi 2015. Seitsemisen vuotta sitten Otaniemi vaikutti avaralta kampukselta. Nykyisen A Blocin ja Väreän kohdalla oli suuri parkkipaikka ja puistoisa metsikkö. Ainon aukio avautui suurena pääalafalta eli nykyiseltä kandidaattikeskuksesta TUASin suuntaan. 550:n pysäkki oli tietotekniikkatalon kulmalla ja bussit keinuivat pitkin suoraa Maarintietä. Ei ollut metroa, ei oikeastaan ravintoloitakaan, puhumattaakaan muista palveluista. Ostarilla, joidenkin nykyihmisten sanomalla vanhalla ostarilla tai modernimmin A Blancilla, oli Alepa sekä apteekki. X-Burger tarjosi, kuten edelleenkin, ruokahuoltoa iltaisin ja öisin vaihtelevilla aukioloajoillaan. Palvelut olivat kovin suppeat ja mikäli otaniemeläinen halusi jotakin, oli se tilattava Maarin pakettiautomaattiin tai noustava bussiin ja liikuttava kauas niin rakkaasta otaonnelasta. Kehitystä on siis tapahtunut. K-market ja nykyinen Alepa ovat liikkeinä suurempia kuin ostarilla ollut Alepa. Jopa Alko palvelee otaniemeläisiä, sekä ruokaravintoloita on tarjolla. Olipa rakentelijoille ja sisustajille tarjolla vähän aikaa Clas Ohlsonkin, joka tosin lopetettiin. Nykyään voi liikkua maanlaisella sähköisellä kiskomobiililla, jolla pääsee pendelöimään itäiseen satamakaupunkiin sekä Espoon alueelle. Kohta pääsee jopa Kivenlahteen saakka! Kaiken kaikkiaan voidaan todeta, että palvelut ovat parantuneet huomattavasti. Liikkuminen julkisilla on suurimmalle osalle Teekkarikylän asukeista

helpompaa sekä päivittäistavaroiden saanti helpottunut ja valikoima laajentunut. Suurempiin kaupparesseihin täytyy edelleenkin käyttää moottorivoimaa, lähin isompi kauppa sijaitsee Pohjois-Tapiolassa ja vielä isommat kaupat Isossa Omenassa tai vaihtoehtoisesti Leppävaarassa. Kohta länsi-itäsuuntaisesti pääsee viuhottamaan maanpäällisellä sähköisellä kiskomobiililla, ovathan Raidejokerin kiskot vallinneet Maarintien katukuvaa jo hyvän aikaa.

Ilmakeku Otaniemestä vuodelta 2007. Maarintien ja Otakaaren risteys sekä viereiset parkkipaikat hallitsivat silloisen päärakennuksen etualuetta. Nyt tilalla on A Bloc sekä Väre. Alue pysyi pitkälti muuttumattomana 2016 asti, jolloin rakennustyöt alkoivat. Kuva: Suomen ilmakeku Oy, lähde: Aalto-yliopiston arkisto.

Vasemmalla vuoden 1991 topografikartta ja oikealla vuoden 2022 kartta. Rakennuksia on tullut huomasti lisää kolmenkymmenen vuoden aikana ja rakentaminen jatkuu. Kuvat: Vasen: Vanhat kartat -palvelu, peruskartta 203403, 1:20 000, 1991, © Maanmittauslaitos. Oikea: Maastokartta(rasteri) 1:50 000, Avoimien aineistojen tiedostopalvelu, © Maanmittauslaitos.

Vuonna 2015 vielä opiskeltiin Sähkölafkalla, tosin siirtymävaihe TUASin syövereihin oli alkanut. Siirtymisestä oltiin montaa mieltä, olivathan Sähkölafkan sokkelot legendaarisia. Monille labroille tilaa oli enemmän ja osa tutkimuslabroista sijaitsee edelleen Otakaari viidessä. Teekkarikylässä asuvalle Sähkölafka oli erittäin lähellä, nykyään joutuu heräämään muutaman minuutin aikaisemmin, mikäli haluaa olla ajoissa luennolla. Opetustilat TUA-Silla ovat huomattavasti uudenaikaisemmat ja osin paremmat. Erityisen hieno asia killan kannalta oli uusi kiltahuone, joka on edeltäjänsä suurempi sekä kalustus erinomaisen hyvä. Koska tiloja joudutaan jakamaan eri toimijoiden kanssa aikaisempaa enemmän, on osa tiloista ahtaampia kuin Otakaaren varrella. Toisaalta taas tilojen käyttö on tehostunut. Nykyään Sähkölafkalla toimii A Grid-startup-keskus, joka tarjoaa uusille yrityksille tiloja sekä asiantuntijapalveluita. Lafka ei siis mennyt hukkaan, vaan antaa toimitilat innovaatio- ja yrittäjyystoiminnalle.

Otaniemen tiivistämisepaine on vuosi vuodelta kasvanut. Kauppakorkeakoulu muutti Otaniemeen vaihteittain vuodesta 2015. Samoin Taiteiden ja suunnittelun korkeakoulu. Muuttajat saivat käyttöönsä uudet tilat Väreessä, jonka yhteyteen kauppakeskus A Bloc sekä

metron sisäänkäynti rakennettiin. Kumminkin korkeakoulut ovat saaneet muuttonsa valmiiksi jo hyvän aikaa sitten, Väre valmistui vuonna 2019. Muutto tarkoittaa opiskelu- ja tutkimustilojen tarpeen lisääntymisen lisäksi asuntotarpeen kasvamista. 2015 teekkarikylä oli vielä pitkälti nimensä mukaisesti teekareiden valtakuntaa, jossa asui jonkin verran kandidaattiopintoja suorittavia kyltereitä. Yhdistyneet ja keskitetyt korkeakoulut ovat tuoneet Otaniemen alueelle asuntotarvetta, koska Otaniemen opiskelijamäärä on lisääntynyt. Vuonna 2017 Otaniemen alueella asui n. neljä tuhatta asukasta ja 2020-luvulla asukasmäärän on tarkoitus nousta yli kymmenen tuhanteen. Lisärakentaminen on siis välttämätöntä, eikä yliopiston ympäröivillä alueilla ole hyviä mahdollisuutta levittää rakentamista. Otaniemen luoteispuoli on pitkälti suojeltua aluetta ja asuinrakennuksia sinne ei ole tarkoitus rakentaa. Maarinrantaan on hyväksytty uusi kaava, joka mahdollistaa täydennysrakentamisen yliopiston tarpeita varten. Itäpuolella meri rajoittaa rakentamista, eikä sinnekään liene helppoa kaavoittaa uusia asuinrakennuksia. Vähintäänkin rakentaminen harmittaisi JMT:n itäpuolella asuvia, kun merinäköala häiriintyisi. Kehä I:n vieressä, Kivimiehen alueella, tilaa on jonkin verran

Havainnekuva Kivimiehen alueen lisärakentamisesta. Kuva: Arkkitehtitoimisto A-Konsultit.

ja uusia asuntoja onkin rakennettu hiljattain alueelle. Kaavoitus jatkuu edelleen ja lisärakentamista jatketaan. Kivimiehen alueelle on tarkoitus rakentaa koteja lähivuosina noin 3000 asukkaalle. Tiiveyttä on siis luvassa, kuten havainnekuvasta voi päätellä. Myös keskelle kampusaluetta lisärakentamista on suunniteltu. Hankkeena on rakentaa opiskeli-asuntoja Otakaaren länsipuolelle. Kaava hyväksyttiin elokuussa 2022. Suunnitelman mukaan asuntoja rakennetaan 700 opiskelijalle. Lisäksi on tarkoitus rakentaa asuntojen yhteyteen pieni kauppa, joka varmasti olisi Teekkarikylän asukeille mieleinen ilmentys.

Keskittäminen sekä kasvaneet opiskelijamäärät ovat luoneet painetta Otaniemen alueen kehittämiseen ja lisärakentamiseen. Muutos on ollut valtava omalla tarkasteluvälilläni ja allekirjoittaneesta vaikuttaa siltä, että vuoden 2015 jälkeen ei ole ollut päiväkään, jolloin joku paikka ei olisi ollut rempassa tai työmaana. Vaikka taannoin hieman vehreämpänä ja avarampana näyttänytvi Otaniemi on suorastaan kaupungistunut viime vuosina, vanhaa on turha haikailla, vaikka se joskus vanhojen juorukerhoissa kivaa onkin. Yksityisautoilijoiden harmiksi parkkitila on vähentynyt huomattavasti ja luultavasti vähenee edelleen. Keskeisten rakennusten ym-

pärille on rakennettu uutta ja ilme pysyvästi muuttunut. Tilankäyttöä on parannettu ja rakennustiheyttä lisätään edelleen. Palvelut ovat parantuneet huomasti ja lisääntyvät yhä entisestään asukasmäärän kasvaessa. Toivon silti, että avarat nurmikentät ja puistikot olisivat jollakin tavalla osa mahtavaa kampuksamme. Joukkoliikenneyhteyksien parantaminen on myös lisännyt mahdollisuuksia päästä etäämmältä nopeasti kampukselle. Toivottavasti ne hyödyttävät Aallon opiskelijakuntaa mahdollistamalla asumisen niemen ulkopuolella laajemmalle joukolle.

Havainnekuva kaavailluista rakennuksista Alvarin aukion reunalla. Kuva: Arkkitehtitoimisto A-Konsultit.

Chilin kasvatuksen 101 & ABC- part 2

Teksti ja kuvat: Tuukka Syrjänen

Foku voisi väittää, että chili-innostukseni on karannut hieman käsistä, sillä tämä on jo kolmas chiliartikkeli jota kirjoitan. Itse sanon pyhpah, sillä chilit ovat kivoja ja omien kiinnostuksien kohteiden pakottaminen muille on hauskaa! Tämä artikkeli on toinen osa viime kevään artikkelista, jossa opastin, kuinka aloittaa chilien kasvatus ja mitä siihen tarvitsee. Nyt katsotaan mitä minun kasvattamille chileille kuu-
luu ja miten ne ovat kasvaneet pienestä taimesta chilejä tuottaviksi taidete-
oksiksi!

Aluksi kuitenkin vielä lyhyesti kertaus viime kevään Sössön artikkelista. Homma aloitettiin suo, kuokka ja Jussi meiningillä istuttamalla chilit siemenistä asti, jonka jälkeen muutamien vaiheiden ja päivien jälkeen artikkeli päättyi kuvassa näkyvään lopputulokseen. Päivä counter istutuksesta oli tässä vaiheessa 29 päivää.

Vasen: Suurin piirtein tähän tilanteeseen päättyi viime kevään chilinkasvatus artikkeli.

Oikea ylhäällä: Päivä 39.

Oikea alhaalla: Päivä 50. Chilit tarvitsevat jo tukikeppejä tässä vaiheessa.

Päivä 66.

Päivä 80.

Seuraavaksi tarkastellaan chilin elinkaarta tähän päivään asti. Chileillä meni suurinpiirtein 144 päivää ennen kuin ensimmäiset kukannuput syntyivät chiliin. Tämän jälkeen teoriassa kukkien kasvaminen chileiksi on hyvin lähellä, mutta yhden kesälomareissun aikana kastelu jäi hieman vähäiselle ja useat kukat ja lehdet kuolivat. Tämä hidasti chilien kasvamista huomattavasti, mutta ensimmäinen kypsä chili saatiin irti kasvista päivänä 200! Perspektiivin luomiseksi koko kasvatusta alkoi 28.2. ja ensimmäinen kypsä chili valmistui 16.9.

Nyt seuraa pieni varoituksen sana kaikille, jotka haluavat aloittaa chilien kasvatuksen. Parhaimmillaan chilit vaativat täysikasvuisena ja kasvukaudella kastelua joka päivä, joten poissa kotoa ei voi olla kovinkaan pitkää. Jos chilit siirtää varjoon, niin ne voivat pärjätä muutaman päivän ilman vettä, mutta tällöin ne eivät kasva hyvin. Altakasteluruukulla saa pelattua lisäpäiviä chilien kasteluun, mutta viikon poissaolo kotoa vaatii kastelijan tai muuten chilit kuolevat :(

Päivä 80.

Päivä 113.

*Ylin: Päivä 144. Chilit alkavat olemaa täysikasvuisia
Keskimmäinen: Ensimmäinen kukannuppu ilmestyi!
Alin: Päivä 200. Ensimmäinen Padron chili!*

Tukikepit piti vaihtaa isompiin. Chileissä huomaa nyt hyvin eron lajien välillä. Cayenne (oikea) tuottaa hieman kapeamman ja harvemman kasvin kuin Padron (vasen), joka on huomattavasti tuuheampi.

Päivän 144 kuvassa chilit alkoivat olemaan täysikasvuisia ja molemmat olivat kasvaneet noin 120 cm mittaisiksi. Ensimmäiset kukannuput syntyivät myös tässä vaiheessa, joten oikeat chilit olivat hyvin lähellä! Normaalisti tästä vaiheesta menee noin kuukausi valmiiseen ja kypsään chiliin. Kuitenkin tässä vaiheessa chilit ottivat hieman kuivuusdamagea lomareissun aikana ja siitä johtuen chilit menettivät lehtensä ja kukkansa, ja kasvu hidastui huomattavasti. Tämän jälkeen en enää ottanut kuvia, koska chilit olivat käytännössä pelkkä varsi. Otin kuitenkin kuvan ensimmäisestä chilistä päivänä 200 ja kuvan niistä tämän artikkelin kirjoitushetkellä päivänä 227 13.10.

Kuten huomaatte, chilit ovat melko vähälehtisiä ja hieman ankean näköisiä kun vertaa kuvia päivän 144 tilanteeseen. Ne kuitenkin kasvattavat vielä chilejä, mutta tosin hieman hitaamalla tahdilla kuin normaalisti. Kuvassa näkyykin useita kypsiä tai puolikypsiä chilejä, jotka voi kohta napsia pois! Vuonna 2020 minun kasvattamat habanerot chilit tuottaa vieläkin keskimäärin 40 chiliä per kasvi per vuosi. Näistä tuli ulos nyt yhteensä kymmenisen chiliä, joka on huomattavasti vähemmän.

Chilien kasvattaminen on todella antoisaa puuhaa ja varsinkin näin, kun katselee kuvia jälkeen päin ja näkee kuinka paljon chilit ovat oikeasti kasvaneet ensimmäisestä päivästä lähtien. Jos minun artikkelit herättivät chilikärpäsen sisälläsi, niin laittakaa välittömästi kalenteriin merkintä helmikuulle, niin muistatte aloittaa kasvatuksen alusta! Minulta voi kysyä myös vinkkejä mikäli haluaa apua aloittamiseen :)

Vaikka chilien kasvatussarja päättyy nyt, voin vielä ensi vuoden kasvukaudella laittaa nettisössöön päivityksen mitä näille kasveille kuuluu silloin. Toivottavasti silloin he ovat hieman parempikuntoisia ja omaavat muutaman lehden enemmän!

Päivä 224. Chilit artikkelin kirjoitushetkellä.

Technic Thursday: Nousu ja Uho

Teksti: Sasu Saalasti

Kuvat: Sasu Saalasti, ruutukaappauksia tapahtumien striimeistä

Hetkinen, seis! Otetaanpa ensin hieman takapakkia. Mitä ihmettä tämä nyt on? Miksi? Täh? ...No kyllähän tuo itse asiassa kuulostaa ihan mielenkiintoiselta.

Palataan vuoteen 2020: Kevätkarnevaalimajuri on juuri aloittanut neitsytmatkansa koko kansan tietokonenäytöille ja etäKevätkarnevaalien viimeisenä ohjelmanumerona itse majuri ja hänen adjutanttinsa ryhtyvät kokoamaan Ferrari F8 Tributo -urheiluautoa, legopalikoista! Vaikka ikäsuositus "7+" toisin vihjaa, tämä kokoaminen ei ole mitään lasten leikkiä. Kyseessä on kuitenkin peli, jossa tavoitteena on saada tuote kasattua mahdollisimman nopeasti puolen minuutin intervalliajastimen ollessa päällä. Kellon pärinä 30 sekunnin välein ilmaisee, milloin on aika vaihtaa Ferrarin kokoajaa ja ottaa neljän senttilitran palauttava annos valitsemaansa urheilujuomaa. Tunti kuluu suoratoistolähetyksessä ja Nalle3 ÖrjänderBooster -tölkit tyhjenevät TEK:n neuvotteluhuoneen pöydälle. Kosteat kädet irtoavat hieman tyyppivikaisesta leluautosta. Krokettijaoksen vieraat tuulettavat.

Ensikosketus Technic Thursday -sekoiluun etäKevätkarnevaaleissa 2020.

Näin, sopivan romantisoidusti, päättyi ensimmäinen Technic Thursday, tuttavallisemmin Tekniikkatorstai (huom. käännöskukkanen kuuluu asiaan). Ja sama meininkihän jatkui seuraavana syksynä etäSyyskarnevaalien ennalta nauhoitettuna ohjelmanumerona. Eikä siinä vielä kaikki, kun keväällä 2021 Kevätkarnevaaleissa nähtiin maailman ensiesityksessä Technic Thursday -nelinpeli. Tässä mitteloissa jo aiemmin nähdyt Kevätkarnevaalimajurin virallinen teknikko sekä Lorentz Fireball kohtasivat Kokkolan Revityimmän ja Jomin. Tällaisissa kisoissa tahti on luonnollisesti kova ja häviöt tuntuvat koko kropassa. Voittajia löytyy harvoin.

Mutta miksi kaivella vanhoja muistoja, eiväthän nämä ole mitään perinteitä? Tässä piilee-kin asian ydin. Opiskeluaikojen ilmapiiri, ainakin näin Otaniemessä, ruokkii keksimään ja toteuttamaan mitä kummallisempia ak-

Kevätkarnevaaleissa 2021 esitetty nelinpeli "kaikki vastaan kaikki" -periaatteella.

tiviteetteja ja jättämään jälkiä, vähintäänkin omiin muistoihin. Halvimman Lego Technic -tuotteen hakeminen kaupan hyllyltä ja sen kaoottinen kokoaminen kaljaa kiskoessa oli aivan hillitöntä! Ja tätä samaa jatkui osallistuvan porukan sekä yleisön kasvaessa. Ja kaikki tämä vielä striimattiin kiltalaisille. Vastaavia tarinoita ja aikansa juttuja löytyy varmasti pilvin pimein. Opintojen ja railakkaimman opiskelijaelämän ollessa takana päin voin vain todeta, että en enää (välttämättä) juo seitsemää keskiolutta leikkiessäni legoilla ystävieni kanssa, mutta hitto vie, näiden tyyppien kanssa tulen päätymään vielä moneen seikkailuun!

Humoristisen alustuksen paisuttua haikeaan itserefleksioon täytyy tekstin punainen lanka kietoa tiukkaan solmuun esittelemällä Technic Thursday -peliohjeet. Kokeilla kannattaa, mutta jääkööt tämä mieluusti yhdeksi niistä aikansa tuotoksista.

Hahmoesittely Technic Thursday Teaser -mainosvideosta.

Technic Thursday -peliohjeet

Pelaajat	1+
Pelin kesto	~ 60 min
Vaikeustaso	Solo – keskivaikea Duo – vaikea
Ikäsuositus	7+

Tarvikkeet:

Virallinen Lego-tuote, sekuntikello (mieluusti intervallihälytyksellä), kolme shottilasiasia pelaajaa kohti (kaksi pelijuomille ja yksi välivedelle), juomankaataja, pelityylistä riippuen yksi tai kaksi six packia pelaajaa kohti.

Säännöt:

Solo: Aloita kasaaminen ja 60 sekunnin välein ota 4 cl annos pelijuomaa.

Duo: Toinen pelaajista aloittaa kasaamisen, kunnes 30 sekuntia on kulunut. Tällöin kasaamisvuoro vaihtuu ja kasaamisen lopettanut ottaa 4 cl annoksen pelijuomaa.

Yleisesti: Juomankaataja tai kasausvuoroa odottava pelaaja huolehtii, että kasaajalla on valmiina pelijuomaa lasissa. Välivesi otetaan tarvittaessa.

Perinteet, vuosisata killan historiaa

“Koska klubi
nyt ensi kerran
kokoontuu, niin
pyydän lausua
toivomuksena, että
klubin jäsenillä
aina tulisi olemaan
hauskaa, että tove-
rielämä kukoistaisi
ja että myös sähkö-
tekniikkaa klubissa
harrastettaisiin.”

Teksti: Emmaleena Ahonen
Kuvat: Killan arkisto

ämä saattavat olla kuuluisimmat sanat, jotka on killan historiassa lausuttu. Lausujana toimi killan perustaja Eitel Timgren Sähköinsinööriklubin ensimmäisessä kokouksessa 16.02.1921 yli sata vuotta sitten. Tätä hetkeä oli odotettu kauan.

Sähköinsinööriklubin perustamisen mahdollisti alun perin vuonna 1911 tehty päätös, jonka mukaan sähkötekniikasta sai nyt tehdä DI-tutkinnon. Hommaa edisti myös Koneinsinööriklubin perustaminen vuonna 1915. Vaikka sähköinsinöörit hyväksyttiin Koneinsinööriklubin jäseniksi, sähköteekkarit alkoivat tuntea tarvetta omalle klubille, joka toimisi sähkötekniikkojen yhdyssiteenä. Eräs sen ajan sähkötekniikko viisaasti totesikin, että voitaisiin silti käyttää Koneinsinööriklubin varoja.

Ja niin vuonna 1920 aloitettiin Sähköinsinööriklubin perustaminen, mikä johti 16.02.1921 klubin ensimmäiseen kokoukseen ja klubin ensimmäinen puheenjohtajan Eitel Timgrenin viisaisiin sanoihin.

Toiminta tasaantui hiljalleen 30-luvulla ja klubin toimintaa muodostivat mm. kokoukset, excursiot, sitsit ja urheilu. Urheilu ei sisältänyt ihan samanlaisia lajikokeiluja kuin nykypäivänä, vaan kiltalaisten lempiurheilumuotoja olivat esimerkiksi ammunta ja hiihto. Sitseillääkään ei tällöin ollut ihan samanmoinen meno, vaan niillä oli usein nykypäivän sitsejä virallisempi tarkoitus ja ne saatattiinkin yleensä järjestää esimerkiksi jonkun professorin kunniaksi.

30-luvulla ei juhlittu myöskään Kevätkarnevaaleja, mutta 1939 järjestettiin kylläkin "Potentiaalin pudotus" nimiset karnevaalit. Vaikka nämä eivät olleet vuosijuhlat tai ainakaan vuosijuhlat sellaisessa formaatissa kuin ne tänä päivänä tunnetaan, voi hyvin olla, että killan vuosijuhla Potentiaalin Tasaus juontaa juurensa juurikin tuohon tapahtumaan.

Valitettavasti erityisesti 40-luvun toimintaa

värjäsi sota-aika. Sodan aikana unohdettiin monia perinteitä, joten monet toimintatavat oli sotien jälkeen opeteltava uudelleen. Silti myös 40-luvulla tehtiin ja tapahtui killan historian kannalta kiinnostavia asioita. Sääntömuutoksen mukana päätettiin mm. muuttaa Sähköinsinööriklubin nimi Sähköinsinöörilläksi, sotien jälkeen jäsenmäärä kasvoi nopeasti ja raadin eli johtokunnan asema muuttui tärkeämmäksi ja näin ollen 1945 päätettiin johtokunnan jäsenille antaa toimikautensa ajaksi kullatut SIKin merkit, jollaiset luovutetaan yhä tänä päivänä killan toimivalle hallitukselle vaikkakin uudistetuissa muodossa.

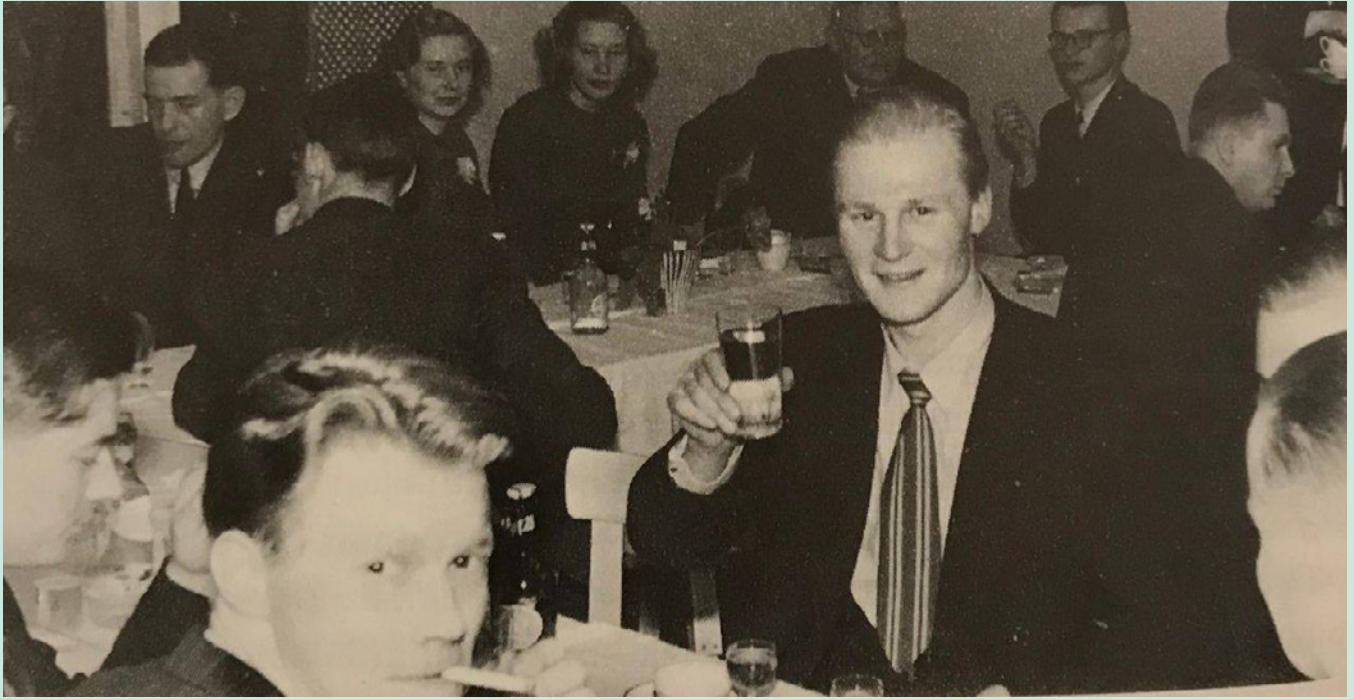
Sotien jälkeen perustettiin myös killan oltermannin virka ja ensimmäiseksi valittiin prof. Martti Paavola. Myös oltermannin sauva valmistettiin ja luovutettiin prof. Paavolalle 9.11.1949. Tuohon aikaan oltermannilla oli tärkeä tehtävä pitää kiltalaisten puolia kouluasioissa ja viedä kiltalaisten huolia eteenpäin koulun henkilökunnalle. Tänä päivänä killan oltermanni on edelleen kiltalaisille tärkeä hahmo, mutta rooli on muuttunut enemmän kunnia-asemaksi ja oltermanni on mukana killan arjessa tapahtumien ja esimerkiksi fuksioppaan kautta.

Eitel Timgren

50-lukua siivitti edelleen nopeasti kasvava jäsenmäärä, joka käsitti jo yli 300 kiltalaista. Opiskelukulttuuria rakennettiin uudelleen, mutta myös Suomi kaipasi suuresti sodanjälkeistä jälleenrakennusta, jota seurasivat tiukka opiskelutahti ja kiire päästä töihin. Vaikka näin ollen kiltatoiminta ei ollut keskiössä, niin 50-luvulla järjestettiin kuitenkin sellaisiakin tapahtumia, jotka luultavasti kuulostavat tutuilta tämän päivän kiltalaisenkin korvaan. Näitä olivat esimerkiksi fuksiaiset, Joule, Potentiaalin Tasaus, excursiot ja proffasitsit. Aivan, ensimmäinen iltapukuviitosjuhla PoTa35 järjestettiin siis 50-luvulla.

60-luvulla perustettiin lehti, joka on varmasti jokaiselle kiltalaiselle tuttu edelleen, nimit-

täin juurikin tämä lehti, jota nyt luet, Sössö. Ensimmäinen Sössö julkaistiin 1969, eli tällä pitelemälläsi lehdelläkin on jo historiaa yli 50 vuotta. Hieman ennen ensimmäisen Sössön julkaisua vuonna 1968 kilta muutti keskustasta Dipoliin ja osasto muutti perässä Sössön julkaisuvuonna.

Killan toiminta koki politisoitumisen aallon 70-luvulla ja esimerkiksi killan raadista tehtiin hallitus. Kilta täytti enimmäkseen voimavarat poliittiseen toimintaan ja sen seurauksena killan 50-vuotisjuhlavuosi jäi vähän politiikan varjoon. Luvun loppupuolella poliittinen toiminta hieman hiipui. Kuitenkin noin 900 jäsenen kokoiselle killalle päätettiin vielä luoda vaaleilla valittava valtuusto vuonna 1978. Politisoitumisen lisäksi 70-lukua värittivät suurentunut kiinnostus opetuksen laadun seuraamiseen ja hyvä varallisuustilanne. Näitä seurasivat killan tuntimonistetoiminta ja elektroniikkamessut.

Heti 80-luvun alussa todettiin politisoituneen ajan tuoman valtuuston olevan huono ratkaisu ja valtuusto yritettiin kaataa jo 1981. Valtuuston kaataminen on näkynyt vielä 2020-luvunkin toiminnassa, sillä lopullisesti valtuusto onnistuttiin kaatamaan vasta lähihistoriassa, eli vuonna 2021. Killan suuren jäsenmäärän seurauksena killalle oli 80-luvun alkuun mennessä kertynyt myös iso määrä alumneja ja 27.10.1980 päätettiin perustaa Sähköklubi, joka edelleen vastaa killan alumnitoiminnasta.

80-luku näki myös SIK-hymnin synnyn, ensimmäiset haalarit vuonna 1983 ja killan historiasta kirjoitettiin historiikki 60-vuotisjuhlan kunniaksi. Killan yrityssuhteet kukoistivat ja Nokia lahjoitti killalle ensimmäisen tietokoneen, MikroMikon, vuonna 1982. Edelleen kiltalaisille ja erityisesti fukseille tärkeä Oikosulku järjestettiin myös ensimmäisen kerran 1982. Kiltalaiset olivat myös luomassa projekteja, jotka värittävät edelleen vahvasti Otaniemeläistä toimintaa. Kiltalaiset olivat esimerkiksi rakentamassa Rantasaunaa ja luomassa perustaa OUBSin ja Jäynän toiminnalle.

90-luvulla Sähköinsinöörikilta oli kasvanut 1500:n jäsenen killaksi ja näin ollen myös TKY:n suurimmaksi killaksi. SYK vakiinnutti paikkansa yhteistyöfoorumina ja ensimmäiset Sähköpäivät järjestettiin Otaniemessä 1991. Kiltahuonetta remontoitiin 1995 ja vaikka kiltahuone on sen jälkeen muuttanut, niin huoneessa oli jo paljon samaa näköä kuin nykyään. Kilta vietti myös 75-vuotis vuosijuhlia ja kilta julkaisi myös tähän mennessä uusimman julkaistun historiikin juhlavuoden kunniaksi. Killassa alettiin myös järjestää kaikille edelleen rakkaita Fuksisitsejä, killalle luotiin pöytäviiri ja JAS-sähköpostilista otettiin käyttöön.

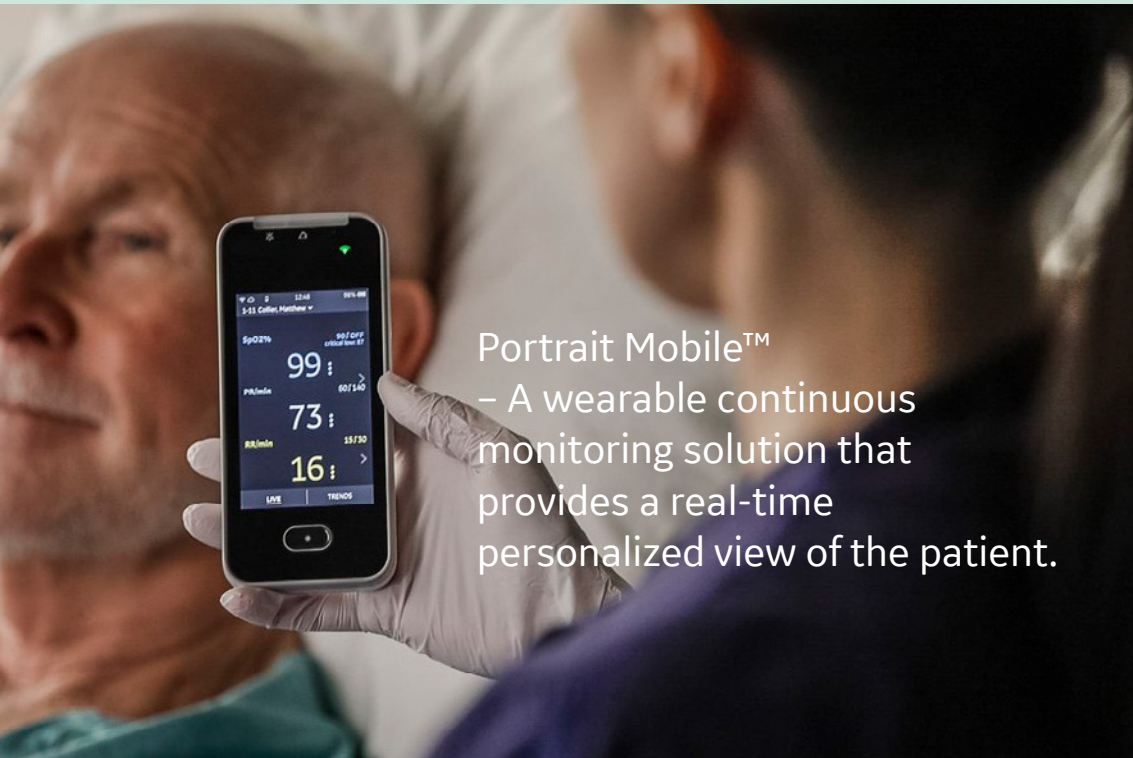
Perinteitä on siis luotu koko killan historian ajan, ja ne yhdistävät killan vanhempiakin alumneja nykypäivän opiskelijoihin. Historiaa tutkiessa voi kuitenkin huomata, että vuosi-

kymmenet, jolloin on luotu paljon uusia "perinteitä" ovat olleet killalle ja kiltalaisille tärkeää ja rakastettua aikaa. Pidetään siis kiinni vanhoja ja uusia kiltalaisia yhdistävistä perinteistä, mutta ei pelätä luoda uusia ja omia perinteitä, joista kenties joku kirjoittaa jutun Sössöön seuraavan sadan vuoden päästä.

killan arjessa tapahtumien ja esimerkiksi fuksedelleen rakkaita Fuksisitsejä, killalle luotiin pöytäviiri ja JAS-sähköpostilista otettiin käyttöön.

Perinteitä on siis luotu koko killan historian ajan, ja ne yhdistävät killan vanhempiakin

alumneneja nykypäivän opiskelijoihin. Historiaa tutkiessa voi kuitenkin huomata, että vuosikymmenet, jolloin on luotu paljon uusia "perinteitä" ovat olleet killalle ja kiltalaisille tärkeää ja rakastettua aikaa. Pidetään siis kiinni vanhoja ja uusia kiltalaisia yhdistävistä perinteistä, mutta ei pelätä luoda uusia ja omia perinteitä, joista kenties joku kirjoittaa jutun Sössöön seuraavan sadan vuoden päästä.

Portrait Mobile™
– A wearable continuous monitoring solution that provides a real-time personalized view of the patient.

GE Healthcare makes products that look after human life. In Helsinki we are focused on developing and manufacturing solutions for patient monitoring.

GE Healthcare Finland employs over 700 people from 29 countries.

Helteinen fuksivuosi johti ammattimaiseen viininmaisteluun

Teksti ja kuvat: Aaron Löfgren ja Karoliina Talvikangas

-Mikäs sen parempaa kuin hyvä seura ja kolme pulloa viiniä?

Fuksivuotemme alkaa olla loppusuoralla ja sen aikana on kulutettu juomaa jos toistakin. Yksi suuressa suosiossa ollut juoma onkin eräs valkoviini nimeltä Helle. Tätä jumalten juomaa saa eräästä juomakaupasta alle yhdeksän euron hintaan ja sitä onkin litrakaupalla nautiskeltu syksyn alusta lähtien. Eräänä

myöhäisenä iltana kiltahuoneen toimistolla läsyjä askarrellessani toinen allekirjoittaneista huomasi, että tämän brändin viinejä onkin yhden sijaan kolme. Tästä innostuimme testaamaan ja vertailemaan kaikkia kolmea.

Viinit on ammattimaisesti pisteytetty. Tu-loksiin saattoi vaikuttaa mm. se, että lasit olivat siniset, toisella maistelijalla oli hirvee flunssa, ei myöskään tiedetä viineistä oikeasti yhtään mitään ja ei osata ottaa mitään vakavasti. Tänä iltana opittiin myös, että roseeta voidaan tehdä muutenkin, kuin valkkaria ja punkkua sekoittamalla.

Aito ja alkuperäinen

Helle Rivaner Riesling

Tästä kaunokaisesta tämä kaikki lähtikin. Viinipullon avatessa tuoksusta heitettiin useita kommentteja, mm. että tuoksu on "viinistä" ja että tuoksu herättää haluja, mitä tuo ikinä tarkoittaakaan.

Ulkonäkö sai myös osansa näistä puheista, esimerkiksi yksi kuvaileva kommentti sanoi sen näyttävän viiniltä. Kuplia oli jonkin verran ja värin mainittiin olevan hieman vihertävä, mikä saattoi johtua viinilasin väristä. Viinistä näki huonosti läpi, mikä harmitti.

Mausta ei tarvita paljoa sanoa, sillä tämän kokee parhaiten vain maistamalla. Tähän väliin voisimme heittää suoran sitaatin:

“Miks tää maistuu oudolta, onks mulla korona? Maistuu siltä että muuttuu vedeks ku vähän juo...”

Makuun liittyen täytyy muistaa pisteyttää myös tärkein, eli dokattavuus! Tästä kaksi tärkeintä kommenttia oli, että viinin pitäisi maistua enemmän siltä, että se olisi sekoitettuna veteen. Toinen kommentti oli, että “aika nopee uppos.” Tämä on erittäin hyvä ja solid viini, vahva suositus kaikille.

	Arska	Kartsa
Maku	4	4
Dokattavuus	3.5	3.5
Pullon ulkonäkö	3.5	3.5
Juoman ulkonäkö	3.5	3.5
Haju	4	4
Yhteensä	18.5	18.5

“Jos Bäska ois viini nii se ois tätä”

Helle Chardonnay Riesling

Seuraavana testasimme toista valkoviiniä. Epäilykset olivat korkealla, sillä eihän alkuperäistä voi mitenkään päihittää. Ensimmäisenä huomasimme iloksemme, että tässä versiossa on jopa kolmetoista prosenttia alkoholia! Ensivaikutelmana pullon avauduttua ja hajun levittyä nenämme perukoille, ilmoille lensi ajatus siitä, että “tästä tulee mieleen lukiorypyt”. Perään tuli maininta siitä, että viini “haisee suolaiselta, semmoselta juustolta”. Toinen maistelija (flunssassa) taas ilmaisi, että “täs on kyllä laimea haju, tosi vähän haju”. Koita tästä nyt sitten ottaa selvää.

Kun vihdoin pääsimme maistelun pariin, oli tulos melko yllättävä. Viinin makua voisi kaikessa epäammattimaisuudessamme kuvailla “epätasaiseksi”, sillä ensin viini maistui vedeltä, mutta jonkin sortin Jeesus ilmeisesti muutti sen sitten yhtäkkiä viiniksi ja pistävä maku iski makunystyrämme melkoiseen mankeliin. Toinen maistajasti kuvaili makua tällä tavalla: *“Jos Bäska ois viini nii se ois tätä”*. Kannattaa siis ehdottomasti maistaa.

Maun moninaisuudesta johtuen tämän viinin dokattavuus ei saa kovin korkeita pisteitä. Yksi oikoreitti tämän juoman tehokkaaseen nauttimiseen on kuitenkin että: *“Jos nieläisee heti niin erittäin dokattavaa!”* Eli kantsii niellä nopee jos haluaa skipata pistävän viinin maun ja juoda vedenmakuista viiniä. Tämä viini on kuitenkin erittäin epätasainen dokattava.

	Arska	Kartsa
Maku	3	3
Dokattavuus	3	4
Pullon ulkonäkö	4	4
Juoman ulkonäkö	4	4
Haju	3	2
Yhteensä	17	17.5

suuden takia, mutta mielellään tätä kyllä juo. Roseeviinin aloittelijoille tämä oli miellyttävä kokemus, eikä välttämättä jää viimeiseksi ker-
raksi, kun tämän nesteen kanssa tehdään tut-
tavuutta.

	Arska	Kartsa
Maku	4.5	3.5
Dokattavuus	3.5	3
Pullon ulkonäkö	4.5	4.5
Juoman ulkonäkö	2	1.5
Haju	3	2
Yhteensä	17.5	14.5

Helle Pinot Noir Rosé

Viimeisenä koetuksena meitä odotti hieman eri-
lainen vastustaja, roseeviini. Tämän maisteltavan
myötä olivat molemmat maistelijat eksyneet nor-
maalilta valkoviiniä suosivalta reviiriltään hieman
tuntemattomille maille. Viinipullon ulkonäkö oli
itsessään oikein miellyttävä, mutta neste muis-
tutti “vettä johon on sekoitettu verta” tai “jotain
mitä en halua juoda”. Pullon kyljessä komeili lu-
paus siitä, että tämä juoma on “easy to like”.

Pullon avauduttua saatiin jälleen pohtia sitä, että
tämäkin viini tuoksahtaa jostain syystä juustolta.
Tässä vaiheessa ymmärsimme, että vika on var-
maankin vain meissä. Viiniä maistaessa yksi mais-
telijoista mainitsi maistavansa jälleen “multaa ja
metallia”, minkä todettiin johtuvan hänen fluns-
sastaan tai muista henkilökohtaisista ominai-
suuksistaan. Viiniä maistellessa nousi myös esiin,
että siinä on “salmiakkivibat”. Maku oli kyllä hyvin
monimutkainen, mutta salmiakki on silti melko
villi kortti. Mutta luottakaa meihin, olemme am-
mattilaisia. Ainakin melkein.

Dokattavuudesta ei mitään huippupisteitä an-
saittu, juurikin esimerkiksi maun monimutkai-

Sammakkopalsta

"Pitää ruveta lahjomaan assareita"

Ostus jokela

"Kuinka moni teistae juo viinaa?"

/leoentti_kaennit

"Ite ainaki tykkään välillä eniten just pikkupojista"

Kiltatäti tinderissä

"maistuuks nikotiini"

"pitää imee tosi kovaa et maistuu"

Ssssskru tampereella randomeille

"Läppärini vuotaa sähköä, se nipistää ku sitä koskettaa. :D"

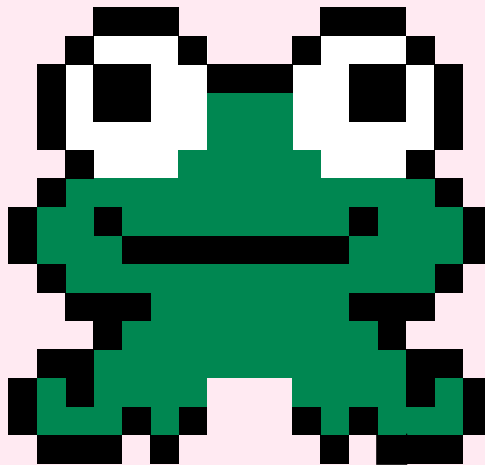
N-vuoden opiskelija kiltiksellä

"sulla on kaks sekuntia aikaa koittaa sitä ennenku se muuttuu pehmeeks!"

nauli sorja

"Päätin lopettaa elämisen"

Kiltari ilmahuoneella

"Tuutoroi mun peräsuolta"

Fuksi FXQ:lla

"Mun peppu tärisee. Eiku se oliko äiti."

Le misa

"-Are you swedish or finnish"

-I'm finnish

-Remember this for the rest of your life"

kiljumestari vittuillaan randomeille

"Mitä jos vetää sprintti vauhdilla koko maratonin"

Nopein Santtu

"Mä en syö mitään vegaanista
paitsi spermaa!"

Pili Koira Orja

"O, P, R, S... eli sali Z:ta"

Fxq:n väsyttämä katariina etsii huomisen tentin salia

"Mä oon aika kovana"

Kale viikinen sammakkotilastoista

"Anna mulle ni mä teen sun läksyt!"

OPTMK toimari

"Vähän sama ku testataan
lääkkeitä rotilla, testataan
uusia ominaisuuksia Van-
taalaisilla"

Ei noin

"Sun ihmisarvo on mitattavissa suoraan sillä kuinka paljon
sun tilillä on rahaa."

Killan PJ 23

"oota täältä tulee viel vähä loppuja"

*Al E. intona odottamassa alla"

Sumpankko

"Ei sais laittaa kiltalaisia kävelemään"

Hyvinvointimestariksi hakeva

"Mitenpäin tää läsy on? Aa näin päin"

Opintomestari

"Hei samppa saaks mä heittää viel sun
suuhun?"

Tarkka viinimies

"Esko syö kuitteja ja paskoo tilinpäätöksiä "

Minä itse

"Joo, kyllä ne tähdet puhuvat mulle."

Luennolla kuultua

"Tietoteekkarit on jotain tietokoneen ja ihmisen välillä"

Vain me ojalla

"-Jokaiseen väliin mahtuu yksi pieni Santeri."

"-Välillä jopa päällekkäin."

Vanhusten keskustelua fxq:lla

"Sigma? Tarkotatko sä sitä kuollutta kutosta?"

Kalle Viikinki

"Ne on kivoja ne joita pystyy vetämään!"
Sompankka

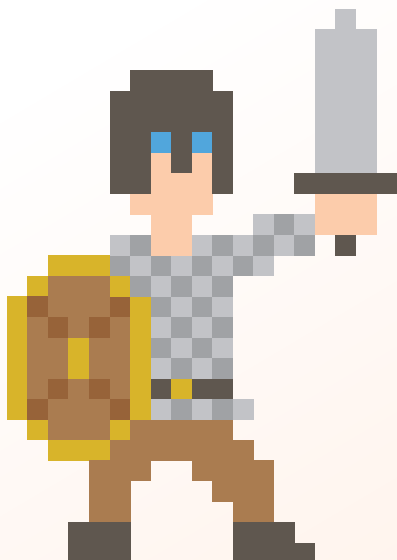
Add your story to our team.

Start writing your story with ABB by applying for a summer internship.

Application period:
2.1.2023-12.2.2023

careers.abb/kesatyo

Nonogramissa on tarkoitus piirtää kuva värittämällä ruutuja vihjeiden mukaisesti.

Ratkaisu kannattaa aloittaa suurimpien numeroiden etsimisestä.

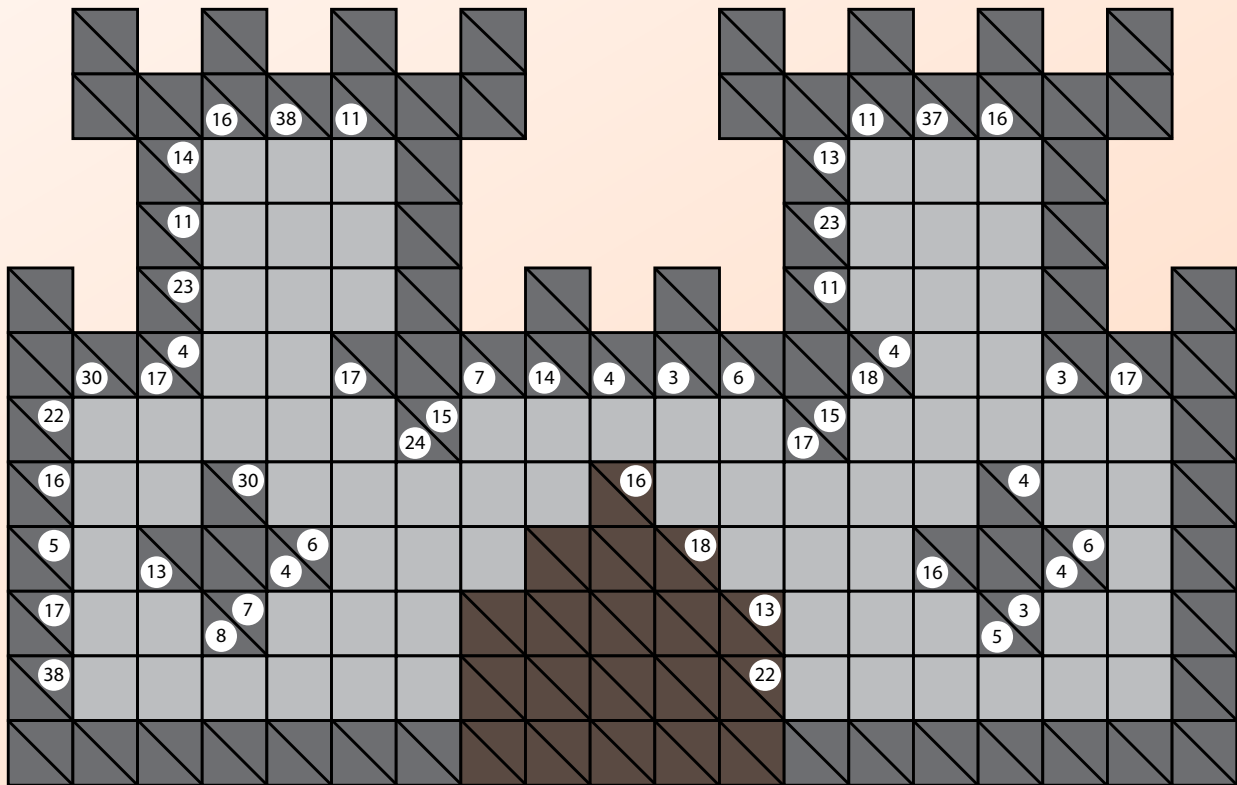
[illegible]

Granlund-uralle jo opiskelijana!

Tarjoamme opinnäyte-, harjoittelu- ja tuntityömahdollisuuksia ympäri Suomen.

Granlund

Kakuro - Lunttilappu

3 = 1 2	44 = 9 8 7 6 5 4 3 2
6 = 1 2 3	42 = 9 8 7 6 5 4 3
10 = 1 2 3 4	39 = 9 8 7 6 5 4
15 = 1 2 3 4 5	35 = 9 8 7 6 5
21 = 1 2 3 4 5 6	30 = 9 8 7 6
28 = 1 2 3 4 5 6 7	24 = 9 8 7
36 = 1 2 3 4 5 6 7 8	17 = 9 8
45 = 1 2 3 4 5 6 7 8 9	

Kakuro

Kakurossa lasketaan vaaka ja pystyri-veillä olevien numeroiden summia. Kuitenkin niin, että samaa numeroa ei saa käyttää kuin kerran. Esim 4 muodostuu ainoastaan numeroiden 1 ja 3 summasta sillä $2 + 2$ ei käy.

Ristikon ratkaisu kannattaa alottaa etsimällä summia, joihin on vain yksi ratkaisu.

Lukijoiden toiveesta vierestä löytyy lyhyt lunttilappu, mitä voit käyttää apuna. Kattavampia lunttitaulukoita löydät googlettamalla "kakuro table".

Sössö testaa: Sugoi-arcade

Teksti ja Kuvat: Elias Hirvonen ja Aaro Rasilainen

Nykyään pelit pelataan lähinnä kotikonsoleilla tai kännykällä. Kunnan pelihallit (Arcadet) luovat kuitenkin heti erilaisen tunnelman. Arcade toimii kavereiden kanssa hengailuun ja pelaaminen loppuu viimeistään kun pelihalli menee kiinni. Vanhanaikaiset pelihallit ovat kadonneet aika tehokkaasti modernien konsolien tieltä. Nykyään massiivisia pelihallien laitteita löytynee lähinnä yksittäisiä esim lintsiltä ja leffateatterista. PK-seudulla on vain muutama kunnan Arcadeksi kutsuttava paikka. Muutama flipperiluolaa sekä Sugoi. Sössön toimituksesta lähtikin siis pari innokasta toimittajaa testaamaan Sugoi Arcaden ja pelailemaan vanhoja klassikkoja.

Sugoi sijaitsee Malmilla, erään paloturvafirman pihassa. Toimittajat Elias ja Aaro kävivät katsomassa miten Klassinen arcade toimii nykypäivänä.

Saapuminen Malmille oli helppoa, mutta osoitteen näyttämä paikka oli jokseenkin aution oloinen. Epäilyttävän teollisesta pihasta löytyi kuitenkin ovi, jonka takaa kuului ulos asti videopeleiltä kuulostavaa sorinaa, ja tiesimme päässeemme perille. Oven takaa näkyi laaja määrä arcade-kaappeja. Ensimmäyksellä havaitsimme valikoimasta löytyvän niin vanhoja klassikoita kuten hieman

modernimpiakin tuttavuuksia.

Suuntasimme ensimmäiseksi ajopelien pariin, jossa Mario Kart Arcade GP 2 herätti kiinnostuksemme tutun teemansa ja värikkään ulkonäkönsä myötä. Peliin oli helppo heittäytyä, vaikka se ei ihan kiltahuoneen versiota vastaakaan. Tottumista vaati varsinkin rajoitettu hyökkäysvalikoima. Testasimme läpi muutkin ajopelit, joita oli useampia. Nämä tuntemattomammat pelit toimivat hyvin ja autojen lisäksi tarjolla oli erilaisia kiitoureita. Pelit olivat pääosin yksin tai kaksin pelaaja, mutta Hydro Thundereita oli peräti neljä, joten valikoima kattaa tarvittaessa suurem-

epäluonnollista. Pelihallin nurkasta löytyi vielä kahden pelaajan mentävä koppi, jossa pääsi ampumaan merirosvoseikkailun oheessa.

Taistelupelejä Sugoista löytyi selvästi eniten. Näitä oli hyvin monipuolisesti tetrimestä Street Fighteriin ja laitteet oli lajiteltu jokseenkin iän mukaan. Sugoissa järjestetään ilmeisesti myös turnajaisia, sillä eräs innokas Street Fighterin pelaaja haastoi meidät useamman kerran ja sanoi osallistuvansa Sugoissa pidettävään Street Fighter -kilpailuun.

Lopulta testailimme sekalaisemmin pelejä fiiliksen mukaan. Sugoissa alkoi olla myös muita pelaajia reilummin, joten välillä sai odottaa omaa vuoroaan. Kassalta sai virvokkeita kurkunkostukkeeksi ja hengailutilaakin löytyi. Kaiken kaikkiaan Sugoi toimi erinomaisesti ajanviettoon ja pelejä pelatessaan aika lensikin kuin siivillä. Erityisenä positiivisena huomiona oli se että itse pelien pelaaminen on täysin ilmaista ja pääsymaksukin oli todella edullinen.

mankin määrän pelaajia.

Musiikkipeleistä ensimmäisenä testasimme Taiko no tatsujin eli japanilaisen rumpupelin. Tämä oli suht helppo ja nopea oppia, vaikka japanin kielinen valikko hidasti hieman musiikin valintaa. Sugoista löytyi myös kaikkien suosikki Guitar Hero. Ennen pitkää ajauduimme Pump It Up! XX 20th Anniversary -tanssipelin ääreen, jonka musiikkivalikoiman suuren K-pop-jakauman keskeltä löysimme muutaman tutumman kuuloisen kappaleen. Dance Dance Revolutionin tapaan peliä pelataan osumalla jalalla paineherkille laatoille lattialla, mutta edellämainitusta poiketen suuntalaatat ovat viistosti kulmissa ja keskellä on yksi lisää. Pelatessa on hauskaa ja hiki virtaa; onneksi vierestä löytyy tuuletin, joka on suunnattu pelaajia kohti.

Tanssimisen jälkeen siirryimme ampumapeleihin. Näitä oli hieman rajallisemmin ja klasinen Virtual Cop vei heti mukanaan. Muut ampumapelit olivat hieman eriskummallisempia. Yhdessä "pyssyt" olivat ilmeisesti muumioiden räiskintään sopivat Anubiksen päät, joilla ampuminen oli kuitenkin hieman

Mitä?

Pelihalli Sugoi!

Missä?

Malmilla, Teerisuonkuja 7 C

Milloin?

Auki perjantaisin, lauantaisin ja sunnuntaisin.

Paljonko?

Sisäänpääsy opiskelijoille 10€, normaalihinta 12€. Kaikki pelit ilmaisia.

Lisätietoja?

sugoi.fi

Eh, sugoi desu ne?

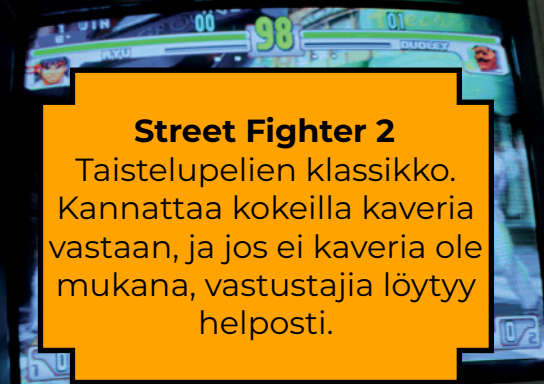

Taiko no Tatsujin

Rytmiopeli, jossa lyödään taiko-rumpua. Helppo ja hauska päästä mukaan, ja söpöt grafiikat sekä tutut kappaleet vievät mennessään!

Jubeat Festo

Perinteisempi rytmipeli, 4x4 ruudukko, jota painellaan napuloille ilmestyvien kuvioiden tahtiin. Yksinkertainen konsepti, mutta haasteesta ei silti puutetta.

Street Fighter 2

Taistelupelien klassikko. Kannattaa kokeilla kaveria vastaan, ja jos ei kaveria ole mukana, vastustajia löytyy helposti.

Deadstorm Pirates

Peli yhdistää perinteisen on rails-shooterin merirosvotteen hämmästyttävän hyvin, ja kaksinpelimekaniikat pitävät ampumisenkin kiinnostavana.

Pacman Battle Royale

Sama tuttu Pacman, mutta jopa neljällä pelaajalla. Voimanappulan syömällä voit syödä haamujen lisäksi vastapelaajia, ja viimeinen joka on hengissä voittaa. Yksinkertaista mutta hauskaa.

